

Com fer una fitxa de rareses

Manolo Suarez

En aquells països on hi ha gran tradició i participació en l'observació d'aucells, com el cas de gran part dels europeus, és relativament freqüent veure aucells rars, es a dir, que no són habituals del lloc, en consonància amb l'augment del nombre d'observadors.

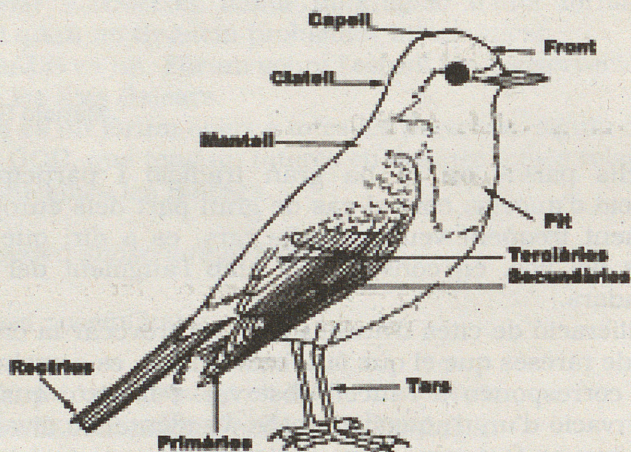
La proliferació de cites d'aucells rars va provocar la creació de Comitès de rareses que el que fan, bàsicament, es corroborar que les cites corresponen a l'aucell observat. Per això, quan hi ha una observació d'un d'aquests aucells accidentals o divagants es demana que es faci una fitxa, indicant les característiques de l'au observada. A vegades l'acceptació o no d'una cita pot dependre de que la fitxa de la observació estigui ben feta.

Per fer la fitxa d'una raresa és important seguir un "guió" predeterminat que hauriem de conèixer perquè d'aquesta manera no se'ns escaparan els trets més importants en els quals ens hem de fixar quan observem una au estranya i que ens ajudaran en la seva posterior descripció per l'homologació de la cita.

El primer que hem de fer és observar la grandària i la forma de l'aucell i comparar-los amb qualsevol altre espècie coneguda que estigui a prop o bé comparar-los mentalment amb una espècie ben coneguda perquè ens puguem fer una idea de la mida de l'animal. Després, passarem directament a la descripció del'aucell.

Primer les **zones amb plomes**. D'elles interessa saber el color per parts: cap, coll, zones superiors, zones inferiors, ales i cua. És important fixar-se bé en les marques de plomatge, es a dir, les llistes del cap, les bandes de l'ala, les bandes de la cua, el puntejat del pit, el color del carpó... qualsevol dibuix que es vegi clar s'ha d'anotar i assenyalar on comença i on acaba. També és interessant fixar-se bé en les

condicions en que es troben les plomes, especialment les de les ales i la coa.

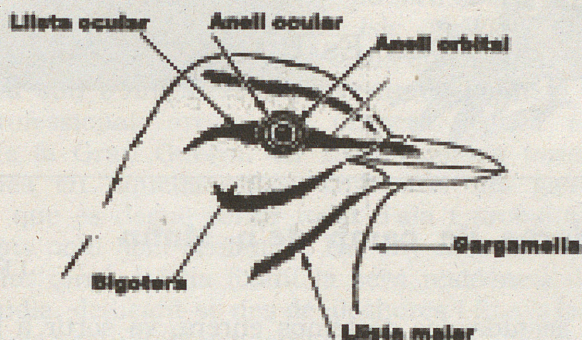
Després, i igual de important, passarem a descriure les **zones sense plomes**: bec, ulls, anells oculars, potes i altres si n'hi ha. S'ha de mirar el color de cada i la mida. La descripció del bec pot ser important, i d'ell se mira la forma, la curvatura si en té, longitud en comparació amb el cap i possibles variacions de color a la punta i a la base del bec. De les potes també és important descriure la mida i el color.

Dels ulls bàsicament el color i mida mentres que de l'anell ocular, la presència o no i s'hi n'hi ha, es mira el color així com l'amplària.

Qualsevol altre cosa destacable de l'aucell és interessant que quedi reflectit, com la longitud d'ales, llargària del coll, grandària del cap, etc. És important comparar totes les característiques amb les d'altres espècies conegudes, amb un "més llarg que, més petit que, més fosc que..."

Després d'això s'ha d'anotar també qualsevol sò de l'aucell. Cants i, sobre tot, sons quan fuig, no són estranys i sí molt importants. Aquí també s'hauria de comparar amb altres sons si

es coneixen, però en qualsevol cas anotar el sò que emet.

Igualment d'interessants són trets de comportament com la forma de caminar, de volar, de mourer-se i la seva actitud envers la nostra presència o d'altre gent. També és important assenyalar què està fent l'aucell en qüestió i com ho fa, es a dir, si està menjant, descansant, aturat, si està tot sol o acompanyat d'altres aucells de la seva espècie o d'una altra.....el que sigui.

Habitualment no podrem observar tot això plegat, però les coses que poguem anotar, en el seu conjunt, ens donaran les claus per esbrinar de quin aucell es tracta.